

Orde van dienst

Eeuwigheidszondag

Zondag 21 november 2021

Protestantse Gemeente Kerkwerve

Voorganger: ds. G. de Lang

Organist: dhr. A. Kesteloo

Orgelspel

Welkom en mededelingen

Aanvangslied | *Psalm 103: 1,5*

Zegen mijn ziel, de grote naam des HEREN,
laat al wat binnen in mij is Hem eren,
vergeet niet hoe zijn liefd' u heeft geleid,
gedenk zijn goedheid die u wil vergeven,
die u geneest, die uit het graf uw leven
verlost en kroont met goedertierenheid.

Zoals een vader liefdevol zijn armen
slaat om zijn kind, omringt ons met erbarmen
God, onze Vader, want wij zijn van Hem.
Hij die ons zelf uit aarde heeft genomen,
Hij weet dat wij, uit stof aan 't licht gekomen,
slechts leven op de adem van zijn stem.

Stil gebed, votum en groet (staande)

Gedenken van de overledenen (staande)

Inleidende woorden bij de gedachtenis

*Een afgevaardigde van de nabestaanden en de ouderling van dienst
worden uitgenodigd naar voren te komen.*

We noemen de naam van:

Gerrit van den Hoek

Geboren 19 april 1971 - overleden 19 juli 2021
Echtgenoot van F. van den Hoek - Houmes

Na het noemen van de naam steekt de nabestaande een kaars aan aan de paaskaars. En zet een witte roos in de vaas.

Ook gedenken we geliefden die elders overleden zijn.

Voor hen die niet bij name worden genoemd wordt een kaars ontstoken door de ouderling van dienst. Ook voor hen wordt een roos in de vaas geplaatst.

Moment van stilte

Lied: Gezang 289: 1, 4, 5

Morgenglans der eeuwigheid,
licht aan eeuwig licht onttogen,
stel ons deze ochtendtijd
uwe heerlijkheid voor ogen,
en verdrijf door uwe macht onze nacht!

Breekt de jongste morgen aan,
geef, o opgang uit den hoge,
dat wij, met U opgestaan,
alle leed vergeten mogen,
doe ons opgaan tot uw feest onbevreesd.

Overstroom ons met uw licht,
klare Zon van trouw en goedheid.
Treed niet met ons in 't gericht,
maar verblijd ons met de zoetheid
van des hemels zaligheid voor altijd.

Gemeente gaat weer zitten

Schuldbelijdenis en genadeverkondiging

Wet des Heren: Exodus 20

Lied: ELB 209

Kom in mijn hart, kom in mijn hart,
kom iedere macht onttronen.
Aan U de kroon! Kom, Vader, Zoon,
mijn hart door uw Geest bewonen.

Reinig mijn hart, reinig mijn hart
in bronnen van uw genade:
uw Woord geneest; uw bloed, uw Geest –
zij stuiten de stroom van 't kwade.

Heer van mijn hart, Heer van mijn hart,
blijf eeuwig daar resideren.
Houd Gij er hof. Laat liefde en lof
en vrede vandaar regeren.

Gebed om de opening van het Woord

De kinderen gaan naar de nevendienst

Schriftlezing: Hebreëën 11: 1 – 16

¹Geloof is de zekerheid dat alles waarop we hopen werkelijkheid wordt, het overtuigt ons van de waarheid van wat we niet zien. ²Om hun geloof werden de mensen uit vroeger tijden geprezen. ³Door geloof komen we tot het inzicht dat het heelal door het woord van God geordend is, dat dus het zichtbare is ontstaan uit het niet-zichtbare. ⁴Door zijn geloof had het offer dat Abel aan God bracht meer waarde dan dat van Kaïn. Over Abel wordt dan ook lovend gesproken als over een rechtvaardige –God zelf liet zich prijzend uit over zijn gaven–, en door zijn geloof klinkt zijn stem nog steeds, ook al is hij gestorven. ⁵Door zijn geloof werd Henoch naar elders overgebracht, om niet te hoeven sterven; hij werd niet meer gevonden, omdat God hem had weggenomen. Hij stond immers al vóór zijn opneming bekend als iemand die God welgevallig was. ⁶Zonder geloof is het onmogelijk God vreugde te geven; wie Hem wil naderen moet immers geloven dat Hij

bestaat en dat Hij beloont wie Hem zoeken. ⁷Door zijn geloof bouwde Noach, toen God hem een aanwijzing had gegeven over wat er stond te gebeuren maar nog voor niemand zichtbaar was, vol ontzag een ark om zijn familie te redden. Zo veroordeelde hij de wereld en viel de gerechtigheid die voortkomt uit geloof hem als erfenis ten deel. ⁸Door zijn geloof ging Abraham, toen hij geroepen werd, gehoorzaam op weg naar een plaats die hij als erfenis zou ontvangen, en hij ging op weg zonder te weten waarheen. ⁹Door zijn geloof trok hij naar het land dat hem beloofd was maar hem nog niet toebehoorde. Samen met Isaak en Jakob, mede-erfgenamen van de belofte, woonde hij daar in tenten ¹⁰omdat hij uitzag naar de stad met fundamenten, door God zelf ontworpen en gebouwd. ¹¹Door haar geloof ontving ook Sara, hoewel ze onvruchtbaar was gebleven en niet meer in de bloei van haar leven was, de kracht om een kind voort te brengen, en wel omdat ze vertrouwde op degene die de belofte had gedaan. ¹²Zo bracht één man, wiens kracht al gestorven was, ontelbaar veel nakomelingen voort, zo veel als er sterren aan de hemel zijn en zand op het strand langs de zee. ¹³Zij allen zijn in geloof gestorven; wat hun beloofd was hebben ze geen werkelijkheid zien worden, ze hebben slechts een glimp ervan begroet, en ze zeiden van zichzelf dat zij op aarde leefden als vreemdelingen en gasten. ¹⁴Door zo te spreken lieten ze blijken op doorreis te zijn naar een vaderland. ¹⁵En daarmee bedoelden ze niet het vaderland waaruit ze weggetrokken waren, anders waren ze daarheen wel teruggekeerd. ¹⁶Nee, ze keken reikhalzend uit naar een beter vaderland: het hemelse. Daarom schaamt God zich er niet voor hun God genoemd te worden en heeft Hij voor hen een stad gereedgemaakt.

Lied: ELB 263: 1, 4

Door de wereld gaat een woord
en het drijft de mensen voort:
'Breek uw tent op, ga op reis,
naar het land, dat Ik u wijs.'
Here God, wij zijn vervreemden,
door te luist' ren naar uw stem.
Breng ons saam met uw ontheemden,

naar het nieuw Jeruzalem.

Door de wereld klinkt een lied,
tegen angsten en verdriet,
tegen onrecht, tegen dwang,
richten pelgrims hun gezang.
Here God, wij zijn vervreemden,
door te luist' ren naar uw stem.
Breng ons saam met uw ontheemden,
naar het nieuw Jeruzalem.

Prediking

Orgelspel

Lied: Gezang 480: 1, 4, 5

Gij hebt, O Vader van het leven
de aarde aan de mens gegeven,
het land, de zee is zijn domein.
Gij hebt hem aan het woord doen komen
om tussen werkelijkheid en dromen
getuige van uw Geest te zijn.

Door een geheimenis omsloten,
door alle dingen uitgestoten,
gaat hij op alle dingen in.
Alleen uw woord geeft aan zijn falen,
zijn rustloos zoeken en verdwalen
een onuitsprekelijke zin.

O God, wij bouwen als ontheemden,
wij wonen en wij blijven vreemden,
bestemd voor hoger burgerrecht.
Wil ons, o Koning der getijden,
een woning in de stad bereiden
waar Gij het fundament van legt.

Kinderen komen terug uit de kindernevendienst

Kinderlied: ELB 454

Jezus zegt dat Hij hier van ons verwacht,
dat wij zijn als kaarsjes brandend in de nacht.
En Hij wenst dat ieder tot zijn ere schijn',
jij in jouw klein hoekje, en ik in 't mijn'!

Jezus zegt dat Hij ieder kaarsje ziet,
of het helder licht geeft, of ook bijna niet.
Hij ziet uit de hemel of wij lichtjes zijn,
jij in jouw klein hoekje, en ik in 't mijn'!

Jezus zegt ons ook dat 't zo donker is,
overal op aarde zonde en droefenis.
Laat ons dan in 't duister heldre lichtjes zijn,
jij in jouw klein hoekje, en ik in 't mijn'!

Dankgebed en voorbede, afgesloten met het Onze Vader

Lied (staande): Gezang 308

Waar God de Heer zijn schreden zet
daar wordt de mens, van dwang gered,
weer in het licht geheven.
Als 's Heren woord weerklinkt met macht
wordt aan het volk dat Hem verwacht
de ware troost gegeven.
Zijn Geest weerstaat de valse schijn
en schrijft in harten het geheim
van 's Vaders grote daden.
Zo leven wij om Christus' wil
te allen tijd gerust en stil
alleen van zijn genade.

O Heer, uw onweerstaanbaar woord
drijft rusteloos de eeuwen voort
wat mensen ook verzinnen.
En waar de weg onvindbaar scheen
mochten wij door geloof alleen
de tocht opnieuw beginnen.
Gij hebt de vaders bevrijd
en uit het diensthuis uitgeleid
naar 't land van melk en honing.
Hervorm, herschep ook ons geslacht,
opdat het door de wereldnacht
de weg vindt naar uw woning.

Zegen

Gemeente zingt: Amen.

Gemeente blijft staan.

**De ouderling van dienst overhandigt de roos en de kaars aan de fam.
van den Hoek.**

Daarna verlaten predikant, kerkenraad en gemeente de kerk.

Orgelspel

**Collecte voor kerkbeheer en diaconie en Uitgangscollecte voor het
pastoraat.**